

کوشتن

به کر درویش
(خورماتوو)

سڀ ڀڙڙه ڪوشتوومه و به دهست تهرمه كه يه وه گيرم خواردووه، نازانم چي لي بکه م؟ يه که م جار که به تانيه که م له سهر ده موچاوي لادا، بزه يک له سهر ليواني بو، و ابرانم خه وي ده بيني، بو چرکه يه ک وهک مندالتيکی ساوا هاته پيش چاوم، له روومه تيدا بي تاوانييه کی قوولم بيني، خه ریک بو په شيمان بيمه وه و نه بکوژم، به لام له پر په نجه م هينا به فيتکه ي ده مانچه که و سڀ گولله به دواي يه کدا درچوون و له که لله ي سهربان دا، جوولهي خواسايي چييه نه يکرد، هه ر به خه وه قوولنه که ي و به خور و خوئنه که يه وه پيچام به به تانيه که ي خوئنه وه و توند به په تيک شه ته کم دا، هه رچونتيک بوو خستمه ژيرزه ميني خانووه دوو نهومييه که ي گه ره کی هه نجيره وه، و ا سڀ ڀڙڙه له و ژيرزه مينه دايه، له شونتيک ده گه ريم تيدا بينيژم، که چي شونتيکم دهست ناکه وي ده فني بکه م، و ا بونيشي کردوه و خانووه که شي پر له بوگه ني بووه.

بو تاويک پيکه ني، پاشان جامه ماستاوه که ي به سهر بيه وه نا، که لي بي بووه وه، دهستيکی به سميله زله کانيدا هينا و وتي، به نه نکت بلن با قاته شاله که م بو حازرکات، خوشت پيلاوه کانم بو بويه که، ساتيک ده خه وم و ده چم بو هه وليتر، ديسان له قاقاي پيکه نيني دا و وتي: له دواي خوئنه وه درگا که داخه، درگا که م داخست و چوومه دهره وه، له وديوي درگا که وه گويم لي بوو بو ماويه ک هه ر پيڏه که ني، زياتر له په نجا دهست جلويه رگی هه يه، هه ر دهسته جلويه رگيکيشي جووتيک پيلاو و ته سبيح و دهسته سر و بوني تاييه تي خوي له گه لدايه، نه ک هه ر ئه مه، به لکو ته نانه ت گوره وي و جزدان و جامانه کانيشي تاييه تين، ده بي من هه ميشه له خزمه تيدا بم و گوپرايه لي فه رمايشته کاني بم، ئيستا ده بي من بزانم ئه و مه به ستي له کام پيلاوه، ده ري بينم و جوان بويه ي بکه م، گوره وي و ته سبيح و خه نجه ره تاييه تيبه که شي بو ئاماده که م، سي ساله مني بابرده له ي ره وي لکه وه ک يه ک سات له خزمه تيدام، ئا و به ده ستي دا ده که م

و نانی بۆ داده نیتیم، گوپرایه لئی فه رمانه کانیم و ئیشوکاره کانی بۆ هه لده سوورینم، نهک هه ر وهک خزمه تچیبیهک ته ماشای ده کهم بگره رابوردووی قورس و گرانیشی وهک عه ره بانه به دوای خۆمدا راده کیشم، به چرکه لیم نابیتته وه، له هه موو شوینتیکدا له گه لمدایه، ده میتکه لیم بوته ته جان وه رتیکی ترسناک، بۆ کوئی ده چم پیش من له وئی باروبنه ی خستوو، چه ند خۆمی لئی ون ده کهم، چه ند خۆمی لئی ده شارمه وه سووک و ئاسان ده مدۆزیتته وه، بۆیه هه ر ده بویه بکوشتا، خه و و خه یالی لئی تیکداوم، ژبانی لئی کردووم به دۆزه خ، ئاخه ر من گونا هه م چیبیه باجی هه لسه و ته کانی ئه و بده م؟ من بۆ بیه ته نافیکی و ئه و گونا هه کانی خۆیم پیداهه لئوایه؟ باشه نه ده کرا به شیوه یه کی وای بژیبا یه که بۆ کهس نه بیته مایه ی شه رمه زاری؟ تا مندال بووم هه ستم به باره قورسه که ی نه ده کرد، یان راسته ر بلیم فام نه ده کرد، نه مده زانی کاتیکی که گه وره ده بی ده بی بیه به سینه رتیکی ته لخی ئه و، نه مده زانی ئه و په ته نه ئینییه ی که ده مبه ستن به وه وه به ئاسانی بۆم ناچریت، که ته مه نم بیستی تیبیه راند، رۆژ به رۆژ هه ستم به قورسی و گرانی سینه ره تاریکه که ی ده کرد به سه ر سه رمه وه زلته ر و قورسته ر ده بیته وه، جاری وای هه بوو ئیتر بۆم هه لئه ده گیرا، به ده مدا ده که وتم و له ژیر قورسی و گرانی جه سته یدا ده بورامه وه، که چی له جیاتی ئه وه ی یارمه تیم بدات و کۆمه کم بکات، پتر قورسای خۆی به سه رمدا دده و به تیز و گه وزه وه پتی ده وتم: هه سته عه یبه، دوای خه لکه که گالته ته پتی ده کهن و ده لئین: توو سه یر سه یر به م گه نجیبیه بوو به ته وقی عه زایل و چوو ته ملی خاوه نی؟

ئه و ده مه ژبانم پر بوو له ته پوتۆز و نه هامه تی، له زه لکاو ی گه وره گه وره ی بی بن، هه مووشی پاشما وه ی ئه و رۆژگاره بوو که ئه و دروستی کردبوو، هه وراز و هه لدیری وام ده هاته پیش، به هه زار قورتم و سوورتم ده مبه ری، رۆژتیکان له مال نه بوو به هه لم زانی له گه ل چه ند دۆست و براده رتیکدا بۆ پیاسه کردن، له سه ر رۆخی هه ز و ئاره زوو هه کانی لاوتیتمان پیاسه مان ده کرد، هه ر که سه و باسی رابوردووی بنه ماله و سه روه ربیه کانی باب و باپیرانی ده کرد، باسی ئه و رۆژگاره ی ده کرد که چۆن به خۆشی و به که یف و سه فا ده یگوزه رینن، کاتیکی نۆزه ی من هات قسه بکه م له پر وهک ملۆزم لیم په یدا بوو، له گه ل ده رکه و تنییدا هه موو شتیکی کرد به خۆله که وه،

گه رده لئوولیکی به رپا کرد، بستیک به رچاوی خۆت نه ده بینن، کاتیکی ها وه له کانم له بوونی ئه و دلنیا بوون جۆبلاویان لئی کرد و تاک و ته نیا مامه وه، له و رۆژه وه ته نیایی بووه به ها وه ل و ها وده م، خه لکه که وای لئی هاتوو من له نیگای ئه و و ئه و له نیگای مندا ده بینن، که کار و کرده وه کانی ئه ویان بیره دیتته وه نه فره ت له منیش ده کهن، زه مانیکه هه ر ئیشوکاریک ده کهم، گورج هه ره سی تیدا ده هینم، وهک ئه وه ی گه ر و گول به خه لک لیم ده ره وینه وه، لیم هه لدین، هه مبه شه تانه ی کرده وه کانی ئه وم لئی ده دن، شه و و رۆژ کارو پیسه م ئه وه یه پاسا و بۆ ئه و هه موو کارو کرده وه قیزه ون و دزیوه بیتمه وه که ده ره ق به خه لک کردوونی و ده یانکات.

زۆرجار ناچاری ده کردم له هه موو شتیکیدا لاسایی ئه و بکه مه وه، هه ستم ده کرد بوومه به پاشکۆیه کی قورس و گرانی ئه و، بی ئه وه ی ده ره ق به هه یچ که سیک کارتیکی ناشرینم کردبیت، خه لک له خۆبانه وه قیزم لئی ده که نه وه، من رۆژانه باجی کۆمه لیک کار و کرده وه ده ده مه وه که هه یچ پیوه ندیبیه کیان به منه وه نییه، من په نگاله ی په نگراوی بۆیه ده ستنی ئه وم، کهس خۆم وهک خۆم نابینن، هه مبه شه وهک به شیک له میژووی ئیستا و ئه وسای ئه و ده مبینن، میژووی ژبانی ئه ویش مرۆف شه رمی لئی ده کا، زۆرجار که ته ماشای وینه کانیم ده کرد له خۆمه وه ته ریق ده بوومه وه، له هه ندی بارو بوودا وینه ی گرتبوو بۆم وه سف نا کرئ، تا وینه کانیم نه بینیبوو زۆر له و شتانه ی ده رباره یم بیستبوو نه مده توانی بروای پتی بکه م، زۆرجار له خۆم ده پرسن: تو بلینی و ابیت؟ تو بلینی ئه م هه موو کارو کرده وه دزیوانه ی کردبیت؟ دواییش هه ر خۆم به خۆم ده وت کردوویه تی.. نه یکرده وه من گونا هه م چیبیه؟ خۆ ئه و له من نییه من له ئه وم، ئه م خه لکه به چ هه قی له سه ر کار و کرده وه ی ئه و سزام ده دن؟ ئیستاش که وینه کانم بینی ناچارم بروا به و هه موو قسه و قسه لۆکانه بکه م که ده رباره ی ده مژنه فت و له ئاست گشت پرو پا گه نده یه کدا بی ده نگیم و دۆش دامینم، رۆژتیکان وای له جه رگم ته قی کرد خه ریک بوو پتی بلیم: ئه ری تاکه ی من باجی هه لسه و ته نابه جیکانی تو بده مه وه، تاکه ی من پاشکۆیه کی زه لیل و ملکه چی تو بیه م؟ ئیتر به سه بیریک له منیش بکه ره وه! که چی زاتم نه کرد و وهک هه موو جاریکی تر له دلیم چه پاند، چونکه ده زانم ئه و که هه رگیز بیری له وه نه کردووه ته وه رۆژتیک له

رۆژان له منهوه گوپی لهوهها قسهیهک بیت، دوای برپیک
 حهپهسان دهلیت: چۆن چۆن؟ لهبهر ترس و تۆقین
 پرسیارهکهم بۆ دووباره ناکریتهوه و له شوینی خۆمدا
 وهک داریکی وشکهوه بوو دهچهقییم، دیت توند گویم
 رادهکیشی و ئیترئ: گهلخۆ کام ههلسوکهوتی نابهجیم؟
 نهگهر من نهبم خهلکی حیسابی تهپالنهیهکی تهپریشته بۆ
 ناکهن، گدیش جاریکی ترگهن و گووی وا نهخۆی،
 هیتشتا مندالی و بۆنی شیرری خاو لهدهمت دیت، لهم
 دنبایهدا نهگهر گورگ نهبیت، گورگ دهتخوات، نهوجا تا
 بتوانی شهقازللهیهکی وام لی دهادات دهکهومه سههر
 زهوبیهکهو دهبوریمهوه، دوای سهعاتیک یاللا دیمهوه
 هۆش خۆم، که چاو دهکهمهوه دهبینم نهنکم لهژوور سههرم
 دانیشتوه و تهسبیحات دهکات و دوعا و نووشته
 دهخوینی، که دهبینی چاو دهکهمهوه نهلهمیلائی خوای
 گهوره دهکات و لهپرمهه گریان دهادات، بهدهم گریانهوه
 ئیترئ: رۆله بۆ دهه خۆت ناگری، رۆژی دهتکوژی، من
 قوری کوئی بهسهرمدا بکهم؟

نازانم چی بکهم سبهی بۆنهکهی دهگاته نیو گهرهک و
 عالم بهکوشتنهکهی دهزانی، دهیی بهزوتترین کات
 بینیم، نهه پیاوه بهزیندوویی و بهمردوویش بۆ من ههر
 دهر و ژانه، سبهینی که خهلکی گهرهک زانیان
 کوشتومه نهعلهتشۆم دهکهن و دهلین: نهه کوره زۆله
 باوکی خۆی کوشته! ئیتر کهس نهه رۆژانهی لهبیر نامینئ
 که نهه منی وهک کۆیلهیهکی بهردهستی خۆی
 دهچهوسانهوه و ههرگیز وهک کورپیکی خۆی مامهلهی
 لهگهله نهدهکردم، من باش دهمزانی نهه کوری تری وهک
 منی زۆره، نهه له ههر شار و دپیهکدا چهندان مندالی
 وهک منی خستوهتهوه، چهندان نهوهی سههرلیشئیوای
 بهسههر رووی نهه ولاتهدها بلاوکردوهتهوه، لهسههر ههر
 شهقامیک لهپال ههر دارتیلیکدا مندالیکی وهک منی
 چهقاندوه، بۆیه ههر دهبوایه بکوشتایه، با لهوه زیاتر
 مندالی زۆل بهسههر شهقامهکانی نهه ولاتهدها بلاو
 نهکاتهوه، چیتر بهوهچهی کۆیلهکان ناو کۆشک و
 بالهخانهکانی نههرازینیتتهوه، بهلام لیشتان ناشارمهوه
 لهوتهی کوشتومه غهمیکی قوول ناخی داگرتووم،
 لهخۆمهوه ههست بهبهتالییهکی گهوره دهکهم، تۆ بلاییت
 مانی له نهمانی باشتر بووبیت؟